Svenska teatern om konservativa, transvestiter och homosexuella

AV LINUS · 30 JANUARI 2008

FOTO: LINUS

Mickelsson.net såg på pjäsen La Cage's repetition igår på Svenska teatern. Pjäsen är för dem som gillar grabbar i små kvinnokläder och med makeup. Tyvärr är musikalen ingen värdegrundsmässig uppföljare till the Sound of Music.

I pjäsen ingår fina koreografier, vackra scenkostymer, fina sånger, snygga ljuseffekter och roliga repliker.

Transvestiterna hade inte lyckats särskilt bra med att se ut som kvinnor, så osannolikt blev någon lurad. Tankarna går onekligen till vad som definierar kvinnlighet och manlighet. Varför är det helt okej att kvinnor går i klassiskt manliga kläder, farmarbyxor, eller nästan kostymer? Är det inte okej med män att gå i klänningar? Får man som kvinna ens vara kvinnlig? Eller får man som man vara manlig?

Musikalens budskap är att alla har rätt att vara den man är, homo, transvestit, hetero. Pjäsen underströk dock att allt detta, men på villkor att man inte är konservativ.

Pjäsen handlade om en Kabarré-ägare som sällskapade med en transvestit sångstjärna. Deras son, ville gifta sig med en flicka och det här blev kalabalik. Flickans pappa var mycket konservativ och för att ställa sig in försökte sonen inreda hemmet med kors och krusifix. Slutet skall inte avslöjas här, men riktigt bra gick det inte för moralisten. Det som ändå pjäsen mest handlade om var transvestitdans och sång.

Ironiskt var budskapet att vi skall vara de vi är. Vi är nämligen skapade till de vi är. Vi är skapade till man och kvinna var båda är olika men lika viktiga. Vi kan inte fylla vår mening av att försöka vara något vi inte är, t ex vara kvinnor om vi är män. En man är inte en kvinna och kan inte ersätta en kvinna, han kan inte ens föda eller amma. En kvinna är inte en man och därför kan två kvinnor inte få barn och det är så Gud har planerat naturen.

Vi blir inte lyckliga att försöka bli eller försöka få accepterat något sådant som vi inte är.

I de gamla judiska lagarna (I Femte Moseboken 22:5) står det: ”En kvinna får inte bära mansdräkt, och en man får inte ta på sig kvinnokläder”. Jesus säger: ”Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd. Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.”

Älska alltså dig själv och din nästa. Du är värd att älska dig som du är, som man eller som kvinna. Det

här betyder inte att någon är mindre värd, men jag tror att man inte mår bra av att definiera fel som rätt.

En sak som är viktig att förstå är det att alla blir påverkade av omgivningen. Om 10 år kanske den här musikalen som nu verkade magstark för mig är något som hålls i söndagsskolan. Jag hoppas att vi gör något åt saken.

Regissören, skådespelarna, kostymtillverkarna, makeupartisterna, ljus och ljudkillarna, orkestern, ja alla gjorde ett fantastiskt jobb. Dessvärre tror jag inte att ideologin som pjäsen presenterade går att förena med välbefinnande och frid.

I kontrast, många av de personer som såg pjäsen kommenterade efteråt att pjäsen var bra och att man inte skall ta så allvarligt på budskapet som bara var tänkt att vara en show med humor och glitter. ▪